

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-420/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom przez Państwo Członkowskie — Brak transpozycji — Dyrektywa 2001/18/WE)*

(2004/C 228/30)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-420/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: U. Wölker) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnicy: W.-D. Plessing i M. Lumma) w przedmiocie stwierdzenia, że nie przyjmując przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu transpozycji dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. U. L 106, str. 1) lub w każdym razie nie podając wspomnianych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy, Trybunał (czwarta izba), w składzie: J. N. Cunha Rodrigues, prezes izby, K. Lenaerts i K. Schiemann (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu:

- 1) Nie przyjmując, w przewidzianym terminie, przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(w pełnym składzie)

z dnia 13 lipca 2004 r.

w sprawie C-27/04: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej ⁽¹⁾*(Skarga o stwierdzenie nieważności — Art. 104 WE — Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 — Pakt Stabilności i Wzrostu — Nadmierny deficyt budżetowy — Decyzje Rady w trybie art. 104 ust. 8 i 9 WE — Brak wymaganej większości głosów — Decyzje nie przyjęte — Skarga przeciwko decyzjom o „nieprzyjęciu formalnych instrumentów zawartych w zaleceniach Komisji” — Niedopuszczalność — Skarga przeciwko „wnioskowi Rady”)*

(2004/C 228/31)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-27/04: Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnicy: M. Petite, A. van Solinge oraz P. Aalto) przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnicy: J.-C. Piris, T. Middleton oraz J. Monteiro), w przedmiocie wniosków o stwierdzenie nieważności aktów prawnych Rady z dnia 25 listopada 2003 r., a mianowicie:

- decyzji o nieprzyjęciu, w stosunku do Republiki Francuskiej i Republiki Federalnej Niemiec, formalnych instrumentów zawartych w zaleceniach Komisji w trybie art. 104 ust. 8 i 9 WE;
- wniosków przyjętych w stosunku do każdego z powyższych dwóch Państw Członkowskich, zatytułowanych „wnioski Rady w przedmiocie oceny działań podjętych przez [odpowiednio Republikę Francuską i Republikę Federalną Niemiec] w odpowiedzi na zalecenia wystosowane przez Radę w trybie art. 104 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz analiza nowych środków zmierzających do zredukowania deficytu celem zaradzenia sytuacji nadmiernego deficytu”, albowiem wnioski te pociągają za sobą zawieszenie procedur nadmiernego deficytu, uciekanie się do instrumentu nie przewidzianego w Traktacie oraz zmianę zaleceń podjętych przez Radę w trybie art. 104 ust. 7 WE,

Trybunał (w pełnym składzie) w składzie V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, F. Macken i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał dnia 13 lipca 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Skarga Komisji Wspólnot Europejskich, jako zmierzająca do uzyskania stwierdzenia nieważności nieprzyjęcia przez Radę Unii Europejskiej instrumentów formalnych zawartych w zaleceniach Komisji na mocy art. 104 ust. 8 i 9 WE, jest niedopuszczalna.
- 2) Wnioski Rady z dnia 25 listopada 2003 r. przyjęte w stosunku odpowiednio do Republiki Francuskiej i Republiki Federalnej Niemiec, jako zawierające decyzję zawieszenia procedury nadmiernego deficytu oraz decyzję zmieniającą zalecenia uprzednio przyjęte przez Radę w trybie art. 104 ust. 7 WE, są nieważne.
- 3) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 35 z 7.2.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 8 czerwca 2004 r.

w połączonych sprawach C-250/02 do C-253/02 i C-256/02 (wniosek Tribunale amministrativo regionale del Lazio o wydanie orzeczenia prejudycjalnego): Telecom Italia Mobile SpA i inni przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Art. 104 paragraf 3 regulaminu — Pytania identyczne jak pytania, w przedmiocie których Trybunał już orzekł)

(2004/C 228/32)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W połączonych sprawach C-250/02 do C-253/02 i C-256/02 w przedmiocie wniosków skierowanych do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy) o wydanie w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania między Telecom Italia Mobile SpA (C-250/02), Blu SpA (C-251/02), Telecom Italia SpA (C-252/02) Vodafone Omnitel SpA dawniej Omnitel Pronto Italia SpA (C-253/02), WIND Telecomunicazioni SpA (C-256/02) oraz Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni, przy uczestnictwie: Albacom SpA (C-251/02), Telenor SpA (C-252/02), orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117 z 7.5.1997 str. 15), Trybunał (piąta izba), w składzie C. Gulmann, prezes izby, S. von Bahr (sprawozdawca) R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-

Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 czerwca 2004 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

Postanowienia dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, a w szczególności jej art. 11 zabraniają Państwom Członkowskim nakładania na przedsiębiorstwa posiadające indywidualne licencje w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, z uwagi na sam fakt posiadania takowych, obciążeń finansowych, takich jak te, które są przedmiotem postępowania głównego, innych niż dozwolone przez wyżej wspomnianą dyrektywę i nakładających się na te ostatnie.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 28 czerwca 2004 r.

w sprawie C-445/02 P: Glaverbel SA przeciwko OHMI (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Znak wspólnotowy — Motyw na powierzchni produktu — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — brak charakteru odróżniającego)

(2004/C 228/33)

(Język postępowania: angielski)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-445/02 P, Glaverbel SA, z siedzibą w Brukseli (Belgia), (rzecznik generalny: S. Möbus), której przedmiotem jest odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 9 października 2002 r. w sprawie Glaverbel przeciwko OHMI (powierzchnia szklanej płyty) (T-36/01, Zb. Orz. str. II-3887), mające na celu uchylenie wspomnianego wyroku w zakresie, w jakim Trybunał orzekł, iż pierwsza Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nie naruszyła art. 7, ust. 1, lit. b), rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1) wydając decyzję z dnia 30 listopada 2000 r. o odmowie zarejestrowania jako znaku towarowego motywu na powierzchni szklanej płyty (sprawa R 137/2000-1), w której drugą stroną postępowania był: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), (pełnomocnicy: G. Schneider i R. Thewlis), strona pozwana w pierwszej instancji, Trybunał (pierwsza izba), w składzie C. Gulmann (sprawozdawca), prezes izby, R. Silva de Lapuerta i J. Makarczyk, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 czerwca 2004 r. postanowienie następującej treści: